

Mrs. E. Mosberg
8107 So. M. St.
JULY 27

Missionsjalme.

(Chr. Richardt.)

Dit Rige komme, Fader vor!
med Lys og Fred og Styrke
til alle, som er udenfor
i Hedenstabetes Mærke.

Og vær med dine Sendebud,
som mellem Is og Flamme
gik ud at pøde dine Skud
paa Verdens vilde Stammer!

Sold du dem fast i Naabens Pakt,
saa dine Værn de ligne,
og Hoppes Haanden giv dem Magt
til Kjender selv at sige!

Giv Tungen Løb, saa Fredens Ord
maa finde aabne Døre!
Gjør Haabet lyst, gjør Troen stor,
gør Kjærligheden større!

Gjør Hjertet i dem frit og fjælt,
at ei de overmandes,
forvis dem om, de er i Slegt
med Paulus og Johannes!

Styrk Hoden til i Jesu Navn
paa Dragetuld at træde,
og lær dem gaa i Dødens Navn
med Stefans Inseglade!

Den rette Forkyndelse af Guds Ord.

(Referat ved Kredsmøde i Kir af Pastor Abberg. Drøft efter Opfordring af Kredsen.)

Saa snart et Barn ved Daaben er optaget i den sædvanlige og usynlige Kirke, er det født som aandelig Prest, og det har alle de Pligter og Rettigheder, som enhver aandelig Prest har, og efter hvert især saadanne Børn vokser op, skulde de undervises ogsaa om de Rettigheder og Pligter, de har som aandelige Præster, og de skulde gjøre Brug af sine Rettigheder og adgaa sine Pligter, saa godt de formaa. Det vigtigste, de har at gjøre, er, at de hver i sin Alder og paa sin Maade bekjender og vidner om den Herre, som har løst dem. Det er kan de gjøre allerede i en tidlig Alder, ja Herren siger, at han har beredt sig Lov endog af de unyndiges

og diendes Mund (Matt. 21, 16). Efterhvert som disse Børn vokser op til Mænd og Kvinder, skal de paa sit Sted og i sin Stand og Stilling vidne om ham, paa hvem de tror. Være hjemme i ens eget Hus og Familie bliver det saa meget at gjøre med Henjyn til at vidne om Herren, at det bliver næsten uoverkommeligt. Egteskift skal vidne for hverandre. Forældre for Børnene og vi skal vidne for Tjenerne og Naboeerne og for alle, som vi færdes iblandt. Vi saar saa meget af Lovgængersvirksomhed at gjøre lige ved vor Dør, at vi saar ikke Tid til at løbe vidt og bredt for at finde Anledning til at udøve vor Pligt som aandelige Præster.

Men da man paa det sidste Kredsmøde besluttede, at vi paa dette Møde skulde forhandle om den rette Forkyndelse af Guds Ord, saa mente man vel den rette offentlige Forkyndelse af Guds Ord, eller saaledes, som det skal udføres ved Kirkens Læremænd. Som Svar paa et saadant Spørgsmaal:

Hvad er den rette Forkyndelse af Guds Ord?

kan vi anføre de Herrens Ord: „Derjom nogen taler i Menigheden han taler som Guds Ord.“ (1 Pet. 4, 11.) Efter dette skal den, som optræder som Lærer, tale Guds Ord, ikke egne eller andre Menneskers Meninger og Paafund. Det hedder: „Han skal tale som Guds Ord.“ Der angives ogsaa Maaden at forkynde Guds Ord paa, han skal bruge et anstændigt og værdigt Sprog og tale sammenhengende og ikke blande Verdommene, Lov og Evangelium, sammen til Forvirring.

Vi kan vel tænke os, at det er vel ikke saa vanskeligt at forkynde Guds Ord ret, derjom en har nogen Kundskab i Guds Ord og dertil har den Helligaands Oplysning. Ja det kan vel synes saa, men de, som er satte i Kirkens Læremændes Sted, at det er ikke saa let. De kan have forbedret sig i mange Aar og lagt sig efter at forstaa Guds Ord, men ender med at forstaa Guds Ord ret. Vi taler her ikke om saadanne, som har ryste Præstener ud af Ornet, og som mener, at jo højere de kan raabe, desto

mere drives de af Vinden. Herrens Apostle gik i Skole i 3 Aar hos Herren selv, men hvor skrøbelige var de ikke baade med Henjyn til Lære og anden Dugthighed, da Jesus forlod dem ved sin Himselfart. Apostelen Paulus siger, da han taler om Læremændets Vanskelighed: „Hvo er der til dugtig“ (2 Kor. 2, 16). Der indbefatter han ogsaa sig selv. Prædiketolen er et overmaade vanskeligt Sted at staa paa, den er et helligt Sted, og hvis det gjælder nogen, da gjælder det især Herrens Tjener, naar det hedder: „Forvar din Fod, naar du gaar til Guds Hus.“ Naar Presten staar paa Prædiketolen, si ger han: „Det, som jeg her har at sige eder, kommer fra Gud selv, jeg staar her i Guds Sted, jeg er hans Mund, eller om han ikke siger dette med utrykkelige Ord, saa skal dette være forstaelsen alligevel; thi den, som taler i Menigheden, han skal tale som Guds Ord.“

Hvad er den rette Forkyndelse af Guds Lov?

Guds Lov skal forkyndes saaledes, at ikke noget tages fra den, og at der ikke lægges noget til den. Der tages fra Loven, naar den prædikes saaledes, at Tilhørerne skal gjøres fromme og Gudfrygtige ved den. Nei, Loven skal vise os, at vi er overmaade syndige. Det er saa langt derfra, at vi bliver fromme og gudfrygtige ved Lovens Prædiken, naar den prædikes ret, at den meget mere gjør Tilhørerne brede (Rom. 4, 15), brede paa hvem? Ikke paa sig selv, men paa Gud, som saa ubarmhjertig kræver saa meget af dem, men skal denne Brede kaldes Fromhed, da maa det være den gamle Adams Fromhed. Naar Loven prædikes saaledes, at Tilhørerne derved skal blive fromme og gudfrygtige, da tages Eggen eller Brodden af Loven. Loven er givet os ikke engang, i den Hensigt, at den skal gjøre os fromme, men den er givet, for at vise os vor Synd og dømme og fordamme os, og saaledes er det, at den kræver Brede. Den som ikke kender dette ud af Loven, han tager Forholdet ud af den, og Herrens Hensigt med Loven omkaas ikke. Loven skal være en Dagtemple til Kristus.

Der er ogsaa en anden Maade hvorpaa Loven prædikes urigtig nemlig saaledes: naar Loven synes at blive altfor streng, tager man ind noget om Guds Godhed og Barmhjertighed og siger at Gud er retfærdig, saa han kræver ikke mere, end vi kan gjøre, Gud ser paa vor gode Vilje og vor Oprigtighed. Naar han ser, at vi gjerne vil holde Loven, men at vor Skrøbelighed kommer ind, saa vi ikke gjør det alt, da tager Gud vor gode Vilje i Gjerningens Sted osv. Her vil de gjøre Gud meget godmodig og eftergivende. Det at Herren selv har sagt, at det Menneske er forbandet, som ikke gjør alt, hvad Loven kræver, det lader man staa som et død Bogstav, eller som om Gud ikke havde sagt det. Der er Tale om Loven, ikke om Evangeliet og ikke om de Gjenfødte.

Der er ogsaa en tredje Maade, hvorpaa Loven prædikes urigtig, og den er, at der blandes noget af Kristi Gjerning ind i Loven, nemlig saaledes: Vi blive ikke salige bare ved det, som vi selv kan gjøre, om vi beflitter os nok saa meget paa at holde Loven, men Kristus er kommen som vor Frelser, naar vi har gjort alt, vi kan, saa kommer Kristi Gjerning ind os til saa at ved det, som vi gjør, og det, som Kristus har gjort for os, bliver vi salige. Men dette er ikke den rette Maade at prædike Loven paa; thi Loven ved intet om Kristus, Loven tæfter, straffer, sager. Det er, som vi synger i en af vore Salmer: „Ei hjælp os vore Gjerning, De fri os ei fra Naade.“ „Guds Lov den er et helligt Bud, Vi det ei kunde holde.“ „Vel fælselig man drømte tidt, at Loven os var givet, Sam om det stod os ganske frit, At lyde den i Livet“ o. s. v.

Hvorledes forkyndes Evangeliet ret?

Den anden Hovedlære om Guds Ord er Evangeliet, hvorledes skal det forkyndes? Den, som ikke forkyn-der Loven ret, vil som en Følge deraf heller ikke prædike Evangeliet ret. Hvad er Evangeliet, eller det glade Budskab? Det er, at Gud sendte sin Søn til os som vor Frelser. Som en Frelser fra hvad? Fra alt det som Loven anklager os for og fordømmer os for. Han har frelst os fra Synd,

fra Død og fra Satans Rige, saaledes som vi har lært det i vor Katekisme, og saaledes, som de skrifte synger:

„Opfyldes maa dog hvad vi bryd,
Skal vi ei Døden smage;
Thi sendte Gud sin Søn i Kjød
Af Døden os at drage.
Den ganske Lov har han opfyldt,
Han Bredden bar, som vel forskyldt
Os alle skulde ramme.“

Vore Synder var Skillevæggen mellem os og Gud, Kristus nedbrød Skillevæggen. Det er Gud, som taler til os ogsaa i Loven, der aabenbarer han sin Brede. Kristus, ved at tage vore Synder paa sig og lide Straffen for dem, forsonede sin Fader med os, derfor kan vi som Kristne syng:

Gud er nu ikke længer vred,
Det kan vi deraf vide,
At han har sendt sin Søn herved,
For Verdens Synd at lide;
Det vorde vidt og bredt bekendt,
At Gud sin Søn for os har sendt
Til Jammer, Ve og Vaade;
Hvo vilde da ei være fro
Og lade af sin Sorg hero
Paa Jesu søde Raade.

Kristus har gjort ikke bare en Del til vor Frelse, men alt.

Har Kristus frelst os, eller skal han gjøre det.

Kristus har frelst os, han har givet sig selv hen til et Sonoffer en Gang for alle. Da Kristus hang paa Korset, var han bedækket med vore Synder, han var det Guds Lam, som bar Verdens Synder. Det var vore Synder, som paaførte ham Døden paa Korset. Da han døde, døde han med vore Synder paa sig, da han blev begravet, blev vore Synder begravet, da han døde og begroves i vort Sted, opstod han ogsaa i vort Sted, til vor Retfærdiggjørelse, dette skal ikke ske; thi det er fuldbragt. Dette er det, vi skal tro for at blive salige, og det er saa vist og sikkert, at de, som ikke tror det, gjør Gud til en Løgner og vil blive fordømt i sin Bantro.

Her kunde vi spørge: Har vi da intet med Loven at gjøre, efter at Kristus har fuldkommen opfyldt den i vort Sted? Hertil kan svares baade ja og nei. Vi har intet med Loven at gjøre i den Forstand, at vi paa nogenmånhelst Måde ved dens Hødelse skal blive retfærdige for Gud, eller hjælpe til at blive retfærdige for ham. Her gjælder det Guds Ord: „Saa mange, som holder sig til Lovens Gjæringer, er under Forbandedelse.“ (Gal. 3, 10) og: „I har intet med Kristus at gjøre, I som vil ret-

færdiggjøres ved Loven.“ (Gal. 5, 4). Derfor vil vi gjøre Lovens Gjæringer for derved at ville hjælpe til at blive retfærdige for Gud; da mister vi hele Kristus og hele Frelsen i ham.

Men i en anden Forstand har vi meget med Loven at gjøre. Det betyder at Loven er god, naar den bruges ret. Loven viser os, hvad vi Kristne skal gjøre som Guds lydige Børn. Vi skal ikke finde paa at gjøre dette og hint og saa kalde det gode Gjæringer, om Gud intet har sagt om, at vi skal gjøre det. Her er det ligedan, som naar vi tjener hos en jordisk Herre. Vi skal da ikke finde paa at gjøre dette eller hint, men vi skal gjøre det, som vor Herre sætter os til at gjøre. Fariseerne paa Kristi Tid gjorde mange Bud og Love, som de strengt holdt sig til, medens de tilføjede Guds Bud, saa at Jesus sagde til dem: Smukt aflafte I Guds Bud ved eders Anordninger. Saaledes ogsaa nu. Der er neppe nogen Ende paa alt det gode, som mange Menneſter vil gjøre uden om det, som Gud har sagt, de skal gjøre. Mange mener, at de gjør en god og Gud velbehagelig Gjærning ved at gaa i Kloster og blive Munk eller Nonne. Mange mener, at det er en god og Gud velbehagelig Gjærning ikke at spise Kjød paa Fredag, eller ikke at spise Fleisk. Andre mener, at de gjør en god og Gud velbehagelig Gjærning ved at vafte hørandres Fødder. Andre mener, at det er en god og Gud velbehagelig Gjærning at prædike Guds Ord, om Gud ikke har sat dem til at gjøre det. Mange mener, at Kvinder gjør en Gud velbehagelig Gjærning ved at optræde som Prædikant og s. v. Her kan vi anføre Luthers Ord: „Du kunde omvende hele Verden med din Prædiken, skal du smukt lade det være til du faar Kald dertil.“ Alle selvvalgte „gode Gjæringer“ er en falsk og blot tilskyndende Gudsfrugt. Herrens Ordning er den, at dersom vi har en Tjeneste, skal vi tage vare paa Tjenesten, eller er vi Lærere, skal vi tage vare paa Læredommen. (Rom. 12, 7). Af Loven skal vi lære, hvad Gud vil vi skal gjøre.

Ogsaa en anden Side af Sagen.

Her kunde vi vel betragte Sagen ogsaa fra en anden Side, som kan have nogen Indsigelse paa Maaden hvorpaa Guds Ord forkyndes. Guds Visdom kommer frem i den Ordning at han kalder visse bestemte Personer og sætter dem paa visse bestemte Steder for at føde og vogte hans Folk netop paa det Sted, de er satte. Der som andre ufaldende Personer træder ind der og paatager sig at udføre Lærembedet der, saa overtræder saadanne Guds Ordning, men det er il-

le en gudfrygtig Gjærning, men det modsatte, hvor front og belligt det end kan synes at være. I Guds Ordning er der en herlig Trøst baade for Presten og Menigheden.

Medens Presten er ny paa Stedet gaar alting godt og vel ogsaa af den Grund, at han ikke kjender sine Tilhøreres aandelige Tilstand og maa derfor prædike Guds Ord saa i sin Almindelighed og anvende det i sin Almindelighed. Han ved at hans Tilhørere er Syndere og han prædiker om, hvor nødvendigt det er at omvende sig og leve kristelig for at blive salig, og der er ingen, som forargter sig over en saadan Prædiken, jaalange det fremholdes i sin Almindelighed. Men lidt efter hvert lærer han sine Tilhørere bedre at kjende, han gaar fremad i Erfaring, og han vilde ikke være en tro Syrde, hvis han ikke indrettede sin Prædiken derefter. En Del annammer Guds Ords Lære og Formaninger i sit Hjerte, men andre føler sig trufne saaledes, at de fornærmes, og saa bliver Presten af saadanne ikke saa godt likt som før, og en Del siger: En saadan Prest vil vi ikke have, og saadanne fører ofte det store Ord i Menigheden. Der bliver Uro. Hvad skal nu Presten gjøre? Skal han for disses Skold rejste Støvet af sine Fødder og forlade Menigheden? Her kommer Guds Ordning og Kaldsbrevet ham til Trøst. Han er af Gud og Menneſter sat netop paa dette Sted. Guds Ord maa prædikes purret og rent, og det maa anvendes saaledes, at det kan forsvares for Gud og dem, han er sat til at prædike for. Naar en Prest faar Modstand af mange i Menigheden, har vi itraks let for at tænke: Det maa være en daarlig Prest. Men har det ikke altid været saaledes, at alle tro Prester har faaet Modstand? Kan vi ikke sætte Jesus selv i Spidsen for alle dem, som er blevne anseede som uskikkede til Lærere? Og har ikke Jesus sagt: „Har de forfulgt mig, saa skal de forfølge ogsaa eder?“ Vi alle tror, at Luther var en dygtig Mand og en dygtig Prædikant, men hvor anfælt blev han ikke ofte ved den Modstand, han fik, og han sagde, at han vilde ikke tage hele Verden i Bytte for sit Kaldsbrev. Men anderledes er det med dem, som prædiker uden Kald, de kjender ikke til Anfættelser af dette Slags. De bliver allesteds vel modtagne af sine egne, alting gaar godt og behageligt til nogle Dage, og saa rejser de til et andet Sted, hvor det samme gientænder sig; der kan jo ikke være Embeds-anfættelser, hvor der intet Embede er. Na, hvorledes kunde en tro Prest holde det ud i alle Anfættelser og Modstand, dersom han ikke kunde trøste sig med det, at her har Herren

sat mig, og netop her er det, han vil, jeg skal forkynde hans Ord. Under tiden hører vi om, at den og den Prest er saa færdes godt likt af alle baade inden Menigheden og uden om den. Ja saadanne Prester er da heldigere, end den Herre Jesus var, og de Herrens Ord, „har de forfulgt mig skal de forfølge ogsaa eder“ passer ikke paa saadanne Prester. Jesus siger Luk. 6, 26: „Ve eder, naar alle Menneſter taler vel om eder!“

Trøst ogsaa for Menigheden.

Det er ikke bare Presten, som kan og skal trøste sig ved det, at Herren har kaldet ham og sat ham paa det Sted, han er, men ogsaa Menigheden skal trøste sig ved det. I vor Barne lærdom hedder det: „Af hvem er Lærere forordnede? Af Gud.“ Og saa anføres det Guds Ord: „Saa er vi, da Sendebud i Kristi Sted, ligesom Gud formaner gennem os.“ Naar Gud sætter sin Tjener paa et bestemt Sted og i en bestemt Menighed, da er Gud virksom paa det Sted netop ved den Tjener, som han har sat der. Gud sagde ved kristi Daad: „Denne er min Søn . . . hører ham.“ Saaledes siger Herren til den Menighed, i hvis Midte han har sat sin Tjener: Denne er min Tjener, hører ham! Paa den hele Jord er der ingen, som ved Guds Ord kan træste Menigheden saaledes som netop den, Gud har sat som sin Tjener til at forkynde Guds Vilje til dem og til at tilsi dem Syndernes Forladelse. Det er idel aandelig Uforstand, naar en Menighed eller mange i en Menighed vil hellere høre andre Prædikanter end den, som Herren har givet dem, fordi de andre kan have visse Gaver til at fjeldre deres Fren eller Følelser. At synes bedre om de fremmede end om den, som Herren har sat i sit Sted, er en Foragt for Gud og hans Ordning. Om der i en By for Eks. var flere Menigheder med hver sin Prest, de alle har den samme Lære og hører til det samme Samfund, men ellers kan disse Prester have forskjellig Begavelse, de ene kan være mere veltalende end den anden o. s. v. Hvem af disse Prester skal da Menighedsfolket i Byen høre? De skal høre den Prest, som Gud har sat som sin Tjener i den Menighed, de tilhører, thi han taler der i Guds Sted.

Paa det Spørgsmaal: Hvad er den rette Forkyndelse af Guds Ord, kan vi i al Nødhed svare ogsaa saaledes: Forkynd Guds Ord saaledes, at Gud derved faar den Værdi, som tilkommer ham, og saaledes at Tilhørerne kan blive salige derved. Forkynd Guds Ord purret og rent saa Guds Navn derved helliges og ulydige Tilhørerne om, hvorledes de

skal hellige Guds Navn ogjaa ved sit Liv og Vandel. „1ste Bøn i Katekismen.)

„Fremfrit“ uden Kristendom!

Det er næsten almindeligt at træffe den Mening, at man ogsaa skulle kunne komme igennem uden Kirke, blot ved Humanitet og Moral. I Dannelsens Navn tror man at maatte gaa tilbage for det specifiikt kristelige i Protestantismen. . . . Nogle ere forstandige nok til at indse, at Meningmand endnu har Kirken behov, hvis han ikke skal komme paa Afveje og ville derfor kun give de dannede Klasser Ret til at emancipere sig fra det hele Kirkevæsen. Men Andre vil opgive Haabet om ved Folkeundervisning ogsaa at kunne frelse den menige Mand op til den Høide, hvorpaa det dannede Publikum staar. Denne Stenning kommer særdeles tilpas for alle destruktive Tendenjer, og den har hidtil i enhver Hvileperiode været det bedste Arnested for Revolutionen. Med aaben eller hemmelig Sammenstemning fra det dannede Publikums Side bliver Vantroen ved Pressen, navnlig ved aarlige Lokaltidende, mere og mere udbredt blandt Samfundets lavere Klasser. Antallet af dem, som ikke mere tro, vøjer med forbausende Hurtighed. De Troendes Bestrebelse i modsat Retning blive mistænkeliggjorte. Træder Kirken op alene, uden Statens Medvirking, saa tror man, at det frygteligste Hierarki er i Annarsk. Og bliver Kirken understøttet af Staten, saa raader hele Filisteriet med Demokratiet unisono paa Reaktion og Samvittighedssvang. Filisteriet ved ikke, hvad det gjør; thi selv vil det ikke Revolution og dog arbejder det Revolutionen i Hænderne. Det ligner den stakkels Spurv, der bestandig skjælver for den kæmpemæssige Gjøgeunge i sin Rede og dog i sin uforstandige, Skjærlighed bestandig fødrer den, at den kan være sig endnu større. . . . Man vil saa at se, hvorledes man kommer ud af det uden Gud og uden Kirke, naar Revolutionen engang ret bryder løs og tager det sidste Hødsfæste bort under deres Fødder, som selv have fremtaldt sin Dom. —(Wolff. Menzel.

Og selv Darwinisten Jæger skriver følgende: „En Moral uden Religion kan tage sig ret godt ud som Paradoks; men naar der er Nød paa færde, og I skulle drage Sværdet af Skeden, saa saa I kun en Raafugleskjæder, Noget som hverken hugger eller stikker. Prøv blot engang, hvis I have Vørn, at sige til dem, de skulle være brave og dydige. I vilde snart indse, at det hjælper ikke. Men fortæl dem om den hjære Sæder i Him-

melen, som seer i Løndom, om den hellige Frelser, som skjenker dem Naade, og om Englene, som beskytter dem; da skulle I paa deres straalende Die mærke, at det træffer dem i Hjertet, og at Religionen er det eneste Middel til at gjøre Menneskene til Mennesker.“ . . . „Jugen kan undvære Religionen, uden med det Samme at dømmes sig selv som en tør Gren paa Menneskehedslevende Stamme.“

Sindsvagthed og Religion.

Dr. H. B. Richardson, som i mange Aar har forestaaet Anstalter for Sindssyge, svarer paa et Spørgsmaal om Religionens Indflydelse i Retning af at virke Sindssygdom:

„De har gjort mig et meget let Spørgsmaal. Jeg har prøvet denne Sag grundig. Der er i dette Hospital kun to Patienter hvis Sindsvagthed har noget med Religion at gjøre, og jeg tænker, at de paa Grund af Anlæg til Sindsvagthed, sandsynligvis vilde være bleve sindsvage af en eller anden Grund, om de ikke var bleve det for Religionens Skyld. Men derimod De havde spurgt mig, hvor mange Mennesker i Ohio ved Religionen er bleve bevarede fra Sindssygdom og holdte ude af disse Hospitalet, saa vilde De have gjort mig et Spørgsmaal som var vanskeligt at besvare; thi de er en Mængde. Det gode Humør, de lyse Forhaabninger, den rige Trøst, de regelmæssige Vaner, det freidige Sind og de glade religiøse Sange er en saadan Modgift mod Aarsagerne til Sindssygdom, at Tusender af Mennesker i Ohio derved er bleve bevarede derfra. Uden den velgjørende Indflydelse af Religionen maatte Ohio fordoble Omfanget af sine Hospitalet for at faa Plads til sine Sindssyge Patienter.“—Literary Digest.

Rigdom og Bekjæring.

Benjamin Franklin blev engang spurgt, hvorfor der med store Rigdomme fulgte saa mange Bekjæring. Nittedenfor at svare tog Franklin et Gble, og gav det til et Barn, som legede ved Siden af ham, og hvis lille Haand neppe kunde faa holdt Gaven; dets Vane løste dog af barnlig Glæde. I det Lieblik da Barnet nu vilde føre sit Gble til Munden, bød Franklin det et andet Gble, som det ogsaa begjærlig greb med den anden Haand; men nu fandt det allerede større Vanskelighed ved at føre det første Gble til Munden. Franklin valgte da det største af de Gbler han endnu havde tilbage, og bød Barnet det; men efter nogle for-

gjøves Forsøg paa at gribe det lod det Gble falde til Jorden og brast i Taarer. „De ser her,“ bemærkede nu Franklin, „et lidet Menneske, som har for meget af denne Verdens Gleder til at kunne nyde dem.“

De stille i Landet.

Der modnes ogsaa ude paa Landet ved Vonderøften fyrstelige Aander, der øve en stille Indflydelse uden Dvang og Magt, og hvis Ord En uvilkaarlig maa lytte til og lægge Mærke til, og hvis Tase er fuld af Enfoldighed, ja som en klar Skovbæk, som her og der har sine Dybder. Stenene ler man under Vandet; men først naar man vil hente en af dem op, bliver man var, hvor dybt de ligger.

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benytte sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

Tacoma.

HOTEL GORDON

1305 1/2 Pacific Ave. Tacoma
Rum per Dag, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 8 State St., New York.
Närmeste Hus ved det nye Landlugssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmæssnär, träffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne bi med Raad og Daad.

J.T. WAGNESS

PHOTOGRAPHER
Later and up to date work
STANWOOD Wash.

Lien's Pharmacy

Skandinaviskt Apotek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvir
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nöiagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave.

About 100 acres of tide marsh land for sale. Inquire of

D. O. PEARSON
Stanwood, Washington

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS

Tandläger
317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash

Uplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency
Billetter paa alle förste Klasfes Linier
WISSELL & EKBERG
1321 Pacific Ave.
Tacoma

Skandinavisk Begravelsesbureau

Telefon Main 7745 Home A 4745
LYNN & HAUGEN
945 Tacoma Ave.

Student - Supplies of all Kinds

Vaughan & Morrill Co
926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

Alterbilleder Portretter og Landskabs malerier udføres godt og billigt. Alt Arbejde garanteres. 17 Aars Erfaring. De bedste Anbefalinger haaves. Skriv eller Katalog
Arne Berger, Artist.
544 1/2 Wash. Str., - Portland, Oreg

ENGER & JESDAHL

Skädeshandlere
Er det norske Hovedkvarter i Overett
1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
PHONES - Office Main 106
Residence - Red 3681 Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn

W. & E. Schmidt Co

308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN
Skriv eller vor Katalog af Alterfernicer Kors, Lysestager, Alterudstyr, Döbefonter, Salmestaber, Altere, Prædikestole og Kirkestole. Skriv til os.

C. C. MELLINGER
Begravelses-Direktörer

Skandinaviskt og Tysk Tales
Phones Main 251. Home A 1251
910-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

"Pacific Herald."

A Religious Weekly,
Kritisk Ugeblad udgivet af Prestes-
konferensen for Pacific Distrikt af den
Kirkelige Synode ved en Komite.

Entered as second-class matter
November 6, 1908, at the post of-
fice at Tacoma, Wash., under the
Act of March 3, 1879."

Alt vedrørende Redaktionen ind-
sendes til N. O. Bierke, 1818 Dono-
van Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Beskjendthjælper og
Notiser indsendes til "Pac. Herald"
News, Puget Sound Posten, Ta-
coma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forret-
ning besjerges af Past. G. M. Tjer-
nagel. Breve adresserede "Pacific
Herald," Stanwood, Wash., vil naa
ham.

Bladet koster

For Aaret\$.75
For Aaret til Canada..... 1.00
For Aaret til Norge..... 1.00

Adresser: Stanwood, Washington.

Menigheds-skolen.

Referat ved Aredsmødet i Kir af Læ-
rer M. Hantsonstad. Trykt
efter Opfordring.

I vor Barnelærdom har vi lært at
bruge Guds Ord som en Lygte for
vor Fod og et Lys for vor Sti. Der
forudsattes altså at vi vandrer i
Mørket; og det følger da, at vi be-
høver Lys for ikke at komme af Veien,
men at vi kunde holde os paa den og
være til Gavn for vore Medmenneker
og opnaa den evige Salighed. At vi
behøver Guds Ords Lys i alle vore
Sjæle og til alle vore Gjøre-
maal, i vort politiske, sociale og mor-
alske Liv, ser og hører vi i Verden
runt om os til hver Dag.

Vi læser nu hver Dag i Aviserne
om Schiwell, vor State Insurance
Commissioner, at han har gjort sig
skyldig i "Graft," og vil blive fratog-
get sin høje Stilling, som vi havde be-
troet ham. Havde han haft Guds
Ord til sit Lys, saa havde han vist
kunnet beholde sin Post.

Vi læser om Nichols, "Secretary
of State," at han har maattet aftræ-
de fra sit Embede for omtrent den
samme Grund. Havde han haft Guds
Ord som sit Lys, saa havde han været
vor Statssekretær endnu.

Vi læser om den kække Lieutenant
Hamilton, som har røbet fra vor Re-
gering Tusinder af "Dollars," at
han vil snart befinde sig indenfor
Fængsels Mure. Havde han haft
Guds Ord som sit Lys, kunde han
have beholdt sin Stilling, og været en
af de højeste agtede Mænd i vor Stats
Arme.

I det sociale ser vi, at der, hvor
Guds Ord ikke har havt Fremgang,
er Mestekjærligheden forsvunden og
Egenkærligheden er den som raa-
der. Enhver ser bare efter sig selv,
og saaledes istedenfor at lette hjer-
andres Byrder, gjør man Livet surt
og bittert for sig selv og andre. Det
te vi ses tydelig paa Værn, hvor der
ingen kristelig Undervisning har væ-
ret, altså ikke er blevet indprentet
at det er Gud som siger, at de skal ad-
lyde Forældre saavel som andre som
have at byde og raade over os, saa
som Dyrighedens Perioner osv. Det
te erfarede vor "Band" forleden Aft-
ten da vi gav en "Open Air Concert,"
paa Gaden af en af vore små Byer.
Børnene sprang rundt, hylte og ifreg,
fastede Støv omkring saa vi næsten
ikke kunde se hjerandere. Vi jendte
da Gud efter Majoren, han kom, men
de adlød ham ikke mere end om en
Sund havde bjæffet saa meget. Vi
fik da fat i "City Marshall," og det
var længe, før han kunde saa dem
saa pas i Hende, at vi kunde fort-
sætte at spille. At de adlød ham var
ikke, fordi de havde nogen Respekt
for Overordnede, men fordi de var
rædde for at han kunde slaa dem, el-
ler lukke dem inde. Altsaa det var
bare legemlig Straf de frygtede for.
Nogen slags Kjærlighedsfrugt, som
vi lærer i Guds Ord, var der ikke.

Paa det Moralske er det saa for-
færdeligt paa mange Steder, at det
kan ikke nævnes i en Forhandling som
denne. Vi gaar ikke længere end til
Seattle, hvor Uædeligheden har saa-
dan Magt at Majoren og Politiet ly-
nes ikke at kunne kontrollere denne
"white slave trade" i det mindste.
Endog Prester i denne By har er-
klæret, at denne Trafik maa tillades
paa visse Steder i Byen for om mul-
ligt at andre Steder kan være saapas
at stikkelige Folk kan færdes foruden
at røbe af Skam. Havde disse Folk
Guds Ord, hvor der staar "Vi skulle
frygte og elske Gud, saa vi lever et
kydligt og tugtigt Liv"; havde de
dette til sit Lys og Vejledning, saa
ville vi aldrig høre om noget saa-
dant i vore Byer.

Naar nu Tilstanden er sli, at
Folk i alle Stillinger, Unge og Gam-
le ikke er ærlige nok til at holde be-
troede Embeder, — ikke har Respekt
for Forældre og Dyrighed, ja ikke
endog saa megen Respekt for sig selv,
at de sætter Pris paa et godt Navn
og Rygte, saa maa vi da blive enige
om, at nogen Ting er galt, og Nød-
vendigheden til at rette paa dette
burde være den største Opvæ, som
vi kan tænke os. Men at rette paa
en Ting kan vi ikke, saa længe vi ikke
ved Aarsagen, som har bragt os i
denne Stilling. Vi mener, at Aarsa-
gen er den, at Guds Ord ikke har væ-

ret indprentet i Børnene, mens de
var små. Det er ikke bare vi Læbe-
ranere her paa Sundet, som siger
dette. De lærde Mænd i hele vort
Land siger det samme. Og mange af
disse arbejder med at saa Bibelen i
Bryg i vore "Public Schools."

Her er hvad en siger:

Cooper, Supt. of School of Seattle,
being asked if the Bible should be
taught in the schools, said:

"Yes, but not in a perfunctory man-
ner. I think the spirit should be
taught and it should be optional with
the teacher. When she wants to en-
force a great moral truth upon her
pupils, the teacher, if she deems it ad-
visable, should have recourse to that
mine of truth. In fact, the teacher
should be religious, and she should be
identified with church life in some
way. This would extend her influence
and she would be much more capable
of guiding the young to whom she
gives instruction. No creeds or dog-
mas should be taught, but real religion
should be inculcated, and what I re-
gard as real religion is that which
brings us back to God."

Bishop O'Dea, Seattle, siger:

"Unless education is based upon re-
ligion it is worse than useless and a
dangerous weapon. The most notori-
ous criminals in the country are edu-
cated men, and it takes education to
make a clever rascal." Quoting George
Washington, the bishop said: "The
welfare of the country depends not on
armies, broad acres, wealth or com-
merce, but upon the sacredness of an
oath. That is impossible unless edu-
cation is religious."

Past. Stevenjon, Seattle, siger:

"Why have we a scandal in the
high school?" he thundered. "Why is
so much thievery going on? It is be-
cause the pupils are allowed to go on
from year to year without any Chris-
tian instruction. Is it any wonder
they become immoral? Our schools
are Pagan. They do not pretend to
build up their charges spiritually.
They are a hotbed of immorality. If
you want to get rid of thievery, im-
morality and other evils in the public
schools and high schools, put back the
Bible. Bring up the children in the
way they should go. Until that is
done indecency will be rampant—yes,
I say, rampant in the public schools."

Disse Folk er enige om, at Aarsa-
gen til al Umoralshed er, at Guds
Ord ikke bliver indprentet i Børne-
ne mens de er små. Midlet mod det

te Døde maa da være det, at lære de
Små Guds Ord. Nu tænker maa-
ske de fleste af eder: Ja her er vi
alle enige. Vi tror alle, at Børnene
skal lære Guds Ord; thi det staar jo
i Guds Ord: "Dyrer ikke eders
Børn men opfoder dem i Herrens
Tugt og Formaning." Hvor vi ikke
er enige er altsaa i Maaden hvorpaa
Børnene skal undervises. Kunde vi
da blive enige om den bedste Maade
at undervise paa, saa er jeg sikker
paa, at vi alle vilde tage fat og med
Iver drive det Arbejde saa længe vi
lever. De mest almindelige Maader
hvorpaa Religionsundervisningen nu
drives er vel:

1. I Hjemmet uden Skole.

2. I 2 Maaneders Skole om Som-
meren.

3. Søndags-skolen.

4. Menigheds-skole.

Undervisningen i Hjemmet uden
Skoler kan være nok saa bra, under-
tiden rigtig god, men saa igjen rig-
tig daarlig. Der, hvor Forældrene
er vel inde i sin Barnelærdom og er
vorne for det store Ansvar de staar i
lige ovenfor Gud angaaende sine
Børns Opdragelse, er vel Hæren ikke
saa stor. Her vil Forældrene have
Tid til daglig Gudsord; de har
Tid til flittig at gaa til Kirken; de
har Tid til at snakke med sine Børn
om den Frelser som døde paa Korset
for os, for at vi kunde komme til
Himlen, naar vi dør. De har Tid at
fortælle dem, at det er langt vigtigere
at tage vare paa sin Sjæl end bare
at samle denne Verdens Gode; og at
det gavner ikke et Menneke noget,
om han vandt den ganske Verden,
derfor han tog Skade paa sin Sjæl.
Her vil Forældrene have Tid til at
overhøre og hjælpe Børnene med sine
Lektioner, naar det behøves. Her vil
Børnene blive underviste i Guds Ord
og opdraget i Herrens Tugt og For-
maning. Var dette Tilfældet i alle
Hjem, saa vilde ikke Skolespørgsmaa-
let blive saa vanskeligt.

Men hvad finder vi? Som oftest
er det just det modsatte. Forældre-
ne, selv om de vilde, kan ikke under-
vise sine Børn i Guds Ord, thi de
kan ikke undervise i en Sag, som de
selv ikke ved noget om. De synes ik-
ke at have noget stort Ansvar lige
overfor Børnene. De tænker ikke paa
at de er Ansvarlige over Guds Ga-
ver og at Gud vil engang kræve dem
til Regnskab for de Børn, som han
har betroet dem. De har aldrig Tid
til Gudsord; aldrig Tid til at gaa
til Kirken, Jesusnavnet bliver aldrig
nævnt; alt, hvad Børnene hører, er
hvortledes de kan samle mere af det
Jordiske. Her ser vi at Undervisning
i Hjemmet uden Skole er ikke altid
det bedste.

Saa kommer 2 Maaneders Skole

om Sommeren, som mange siger er det bedste. Det er det jeg nu holder paa med. Men jeg er heldigere end mange andre just nu. I Stamford har vi bare 8 Maaneder Menigheds-skole, saa at jeg har holdt bare 8 Maaneder Skole dette Aar, og i det Distrikt, hvor jeg nu holder 2 Maaneder norsk Skole, har de bare 6 Maaneder engelsk Skole om Aaret, saa det udgjør til sammen bare 8 Maaneder for dem at gaa paa Skole. Men nu hører jeg at Børn fra andre Distrikter kommer saa snart den engelske Skole er ude (det blir denne Uge). De har altsaa gaaet paa engelsk Skole i ni Maaneder, og skal nu med engang veien i to Maaneder til. Jeg er altid glad, naar jeg ser nye Børn kommer til Skolen, men disse Børn synes jeg ouden om. Jeg tænker paa de sidste Dage de har været paa den engelske Skole. De har haft Eksamen, disse Smaa, og de har arbejdet saa haardt som deres smaa Kræfter formaade for at være sikre paa at komme igennem, saa at de kan komme i den næst højere Grad til næste Aar. Undertiden har Lærerne staaet i Linene, naar de har faaet et Spørgsmaal, som de ikke kunde besvare. Dette ser Læreren, at de prøver det bedste de kan; og for at lette paa Sagen og opmuntre dem lader han dem synge glade „Cantation“-Sange.

Alle synge af Hjertens Lyst og er glade undtagen nogle saa, som ikke brur sig om at synge, de ser ikke saa glade ud som de andre. Læreren spørger da om Aarsagen og faar vide, at de maa gaa paa Religions-skole i 2 Maaneder, iørend de faar nogen Ferie. Ifødenfor at glæde sig, tænker disse Børn med Forargelse paa den Tid, da de andre faar Ferie, men de maa fortsætte som før med at gaa paa Skole og det paa den varmeste Tid af Aaret. Dette maa blive at opirre Børnene, som vi advares imod i Guds Ord.

Men endda har vi Søndags-skolen som mange siger er den bedste. Den bedste, fordi den kræver det mindste Besvær. Her er det ikke saa nøie om Børnene ikke kan sine Lektioner, ja om de endog har glemt at de har haft nogen Lektion, og har tabt bort sin Bog, atpaa, saa faar det ikke være saa nøie. Lærerne siger da ikke noget alligevel, thi de ved at dersom de gjør det saa kommer de tiltalte ikke paa Søndags-skolen den følgende Søndag. Her ser vi at det gaar uuaadelig juaat, og det er kun de Børn, hvis Forældre ser efter at de kan sine Lektioner godt til hver Søndag, som faar nogen Platte af Skolen og da disse er saa, saa kommer vi at Søndags-skolen er bare som en Underskyldning for dem, som ikke har no-

gen Befymring angaaende Opdragelsen af sine Børn.

Den sidste Maade at undervise Børnene i Religion paa er Menigheds-skolen; den kaldes saa, fordi den eies og drives af Menigheden. Her tager Menigheden den hele Undervisning i sin Haand, den verdslige saavel som den kristelige, ansætter og lønner selv sine Lærere og paaser, at Børnene bliver bibragte saadanne Kundskaber, som kan gjøre dem skikkelige baade til Himmelborgere og gode Statsborgere.

Her begynder Læreren og Børnene sit Arbejde med Bibellæsning, Bøn og Sang. Her undervises hver Dag i Katekismen, Forklaring og Bibelhistorie saavel som i „Arithmetic“, „Geography“ og „History“ o. s. v. Her fremholdes daglig Loven og Evangelium. Børnene lærer at kende Gud, som en vred Gud, der vil straffe deres Synder med frygtelig Strængighed, men ogsaa som en kjærlig Gud, der tilbyder os sin Naade i Kristus, Syndernes Forladelse, Liv og evig Salighed. Det gamle Menneske bliver saaledes daglig underkuet og dræbt, det nye Menneske bliver opvokset og fornyet. Her lærer Børnene at synge de samme Salmer, som I kjære Forældre lærte da I sad paa eders Fars og Mors Sang. Naar de saa kommer til Kirken vil de synge, saa at det er en Lyst at høre paa dem.

Ju det kan være større Glæde for Forældrene end at tage Børnene med til Kirken og der sammen med disse Smaa, som de elsker mere end noget andet paa Jorden, høre Guds Ord og synge med dem de Salmer de har lært i Skolen. Modiat fra dette gjør de fleste Forældre, som sender sine Børn paa Søndags-skolen. Som oftest er det saa at naar Forældrene kommer til Kirken, saa gaar Søndags-skolebørnene hjem. Saa usømmeligt og paalageligt som dette er, saa venter vi saubende for meget af Søndags-skolebørnene, naar vi siger, at de skal overvære Gudstjenesten, thi de har jo alt jiddet en Time, i Søndags-skolen, og saa en Par Timer til blir saubende for meget for dem at jiddet stille.

Naar Børnene er bante til at gaa med sine Forældre til Kirken og da faar en grundig Undervisning i Guds Ord, saa vedbliver de i Almindelighed at være gode Menigheds-lønner og Menigheden saavel som Hjemmet under deres stor Besigtelse. Denne Besigtelse strækker sig endda længere, den berører Staten. Menigheds-skolen opdrager gode og nyttige Statsborgere. I denne Skole bliver det Ide Bud indøvet. Det bliver dem indprentet, at de skal adlyde sine Overordnede; De

skal adlyde og bede for sin Øvrighed; de skal tjene sit Land samvittighedsfuldt og være ærlige, om de kommer i Embeder og paalidelige i Udørelsen af alt sit Arbejde.

Prof. Stoppelworth siger: „Der opdrages ingen Anarkister, Socialister, Kommuniste, Ribilister, Strikere og Lynchere i vore Menigheds-skoler. Dette anerkendes endog af Verdens Mennesker. Den Komite som vor Regjering jente til Porto Rico for at udfinde de bedste Midler til at have Landet, anbefalede Oprettelsen af Skoler, ikke efter Platts-kolernes Mønster, men paa samme Grundlag som vore Menigheds-skoler, hvori Guds Ord er det vigtigste Sag. At opdrage Børnene er intet andet end at bestemme Nationens Skjæbne. Saaledes som vi opdrager vore Børn saaledes vil Landets fremtidige Værgere blive. Er det ikke klart for enhver, at vi af Hensyn til Landets Belfærd er pligtige til at give vore Børn den best mulige kristelige Opdragelse, fordi vi er overbeviste om, at de bedste kristne er de bedste Værgere.“

Nu, hvilken Skole skal vi vælge som den bedste? I vil vist alle som en sige: Menigheds-skolen, Opred da en saadan Skole for eders Børn, og I vil aldrig angre paa det. Hvad vil fineligt Guds være til Arv for eders Børn i Sammenligning med en kristelig Undervisning.

Jeg kan aldrig talke mine Forældre nok for det Strav og den Omjorg de havde for at saa os til at lære vor Barnelærdom. De forstod at det var en vigtig Sag; thi naar Far sagde, at vi skulde gaa ind og læse, saa var vi sikre paa, at han mente afkurat, hvad han sagde, og Mor havde næsten bestandig Tid til at hjælpe os med Læsen, endstjunt vi var mange Børn. Jeg ser nu, at dersom vi havde haft Menigheds-skole, saa havde det blevet en stor Vættelse for dem.

Det vil naturligvis koste Penge, men I kan jo alle tage af eders Overskud. Det koster i Stamford ogsaa, men jeg har ikke hørt en eneste en klage over, at det har virket til at nogen er bleven fattig paa Grund af Menigheds-skolen. Besigtelsen og Sjuggen af Skolen overligger langt det, som Folk betaler for at holde den gaaende.

Vi er nu for en stor Del kommet over den Stræmsel at Børnene ikke kommer saa fort frem i vor Skole som i „Public Skolen.“ Vi er Naad, som havde 3 Børn paa Skolen fortalte mig, at selv om det endog tog et Aar længere at gaa igennem de 7 Grader, saa vilde han langt hellere have sine Børn paa Menigheds-skolen end paa „Public Skolen.“

Tant dog paa den Tilfredshed og saude Lykke I faar erfare ved at vide at eders Børn faar kristelig Undervisning til hver Dag i 8 eller 9 Maaneder om Aaret. Det kristelige vil saaledes blive indprentet i dem af ifødenfor at reise ifra Kirken, saa at I maa jidde her alene, naar I blir gamle, vil eders Børn og Børnebørn fylde Kirken og synge Lovsange til Herrens Pris. Han som lod det lykkes for eder at oprette Menigheds-skoler.

Bort Arbejdsfest.

CONTRIBUTIONS

Received at Josephine Old Peoples' Home in May 1909.

By John Hals, 140 lbs. clover and timothy seed.

O. N. Lee, one cow.

Albart Ryg, one-half day's work with team.

Mrs. Helland, 4 qts. canned goods.

Mr. and Mrs. Ole Bide, one bed quilt, 1 sack potatoes and 18 lbs. beef.

Mrs. S. J. Bruget, 6 qts. canned goods.

A. R. THOMPSON, Mgr.

Tacuma.

J. P. Johnson og I. J. Magelsen var Vor Frelseres Menigheds Repræsentanter ved Kredsmøde i Fir. De meddeler at det var et i alle Dele hyggeligt og vellykket Møde. Fremmødet var stort og Reiteratene og Diskussionerne meget interessante og belarende. Vore Delegerter medbragte hjem ogsaa den glædelige Efterretning at der vistnes megen Begejstring for Oprettelsen af en Menigheds-skole i Fir. Muligens kommer man til at virkeliggjøre Tanken allerede nu til Høsten. Ju det vil glæde „Heralds“ Læsere mere end at saa høre om endnu en Skoles Oprettelse i vor Midte. Lykke og Belsignelse til Arbejdet!

Konfirmation afholdes i Vor Frelseres Kirke Søndags Formiddag den 13de Juni kl. 10:30.

Enken Anne Marie Andersen, som i længere Tid har ligget ind paa St. Josephs Hospital hensov i Troen paa sin Frelser Lørdag den 21 Mai og blev begravet fra Linn og Sangens Kapel Tirsdag den 25de. Hun efterlod sig en Søn, Andrew J. Andersen, hos hvem hun har haft sit Hjem her i Byen. Hun var født 1 Nov. 1843 i Kolden, Norge. En stor Trost for den gamle Mor var den Omhu og Skærplighed som Sønnen ikke mindst nu de sidste Tidens Uger viste hende. Gud besigtig hvar derfor og give hvar Trost i Sorgen.

Den 4te Juli skal vi altsaa alle rejse til Seattle og deltage i vor Sangfest. Konfirten holdes i det store Auditorium paa Udstillingsgrunden kl. 8 om Aftenen.

En Salmefortælling.

Ved de flouklædte Kæser af Bogelbjerget i Hessen ligger i en yndig Egn den lille By Wisberg. 1796 brød skrækelige Timer frem over Indboerne; thi da Kæserkongen Karl af Sitterrige havde slået den franske Hær i Baiern, vendte Flygtningerne sig mod Spesjart, samlede sig haany i de mørke Skove og tog Veien over Bogelberg. De franske Hænder havde i Nordbairern givet dem alvorligt paa Væsen for deres Flygtning og Røveri, Mord og Brand, netop saadan, som man gjør med Røddyr; ved Omkændighedernes Nød havde ogsaa for en kort Tid trukket sine Klær ind, indtil de kom lige i Nærheden af Wisberg og igjen lagde sin sande Natur for Dagen. Først forlangte de Kvartier for 400 Mytterer, og da dette blev dem neget, kom 500 Mand ind i Byen, smisende efter Sevn. Af Indbyggerne fligtede Enhver, som kunde, til den nærliggende Skov. De Tilbageblevne gik det ilde. Byens gamle Præst, som havde erfaret mange Beviser paa Guds forunderlige Hjælp i lignende Trængsler, nærmede sig Sjænderne med Bøn for sin Menighed. Men de agtede ikke den ærværdige Gamles græs Saar og Skjød ham ihjel paa Stedet. Efter at disse Umennesker i flere Timer havde myrdet, ødelagt, røvet og vanæret, hvad de fandt, forlystede de tilslidst sine Fine ved Hammersne, der lagde 50 af Byens Huse i Aske. Men lidt udenfor Byen stod et lidet Hus for sig selv paa Skraaningen af Bjerget. Her boede en from Familie, som Herren i disse Nødsstimer vilde holde sin beskyttende Haand over. Da Soldaterne nærmede sig Byen var Manden skyndsomt gaaet ud og havde givet sin unge Kone det Raad at flygte hen i Skoven med Barnet, om Djævelen skulde komme mens han var borte; han vilde strax vende tilbage, naar han havde seet, hvad der var paa færde. Men Barnet var fngt, det var en kold og raa Efteraarssdag, hun var bange for at bringe det elskede Barns Liv i Fare og paa sig selv tænkte hun ikke. Men da hun hørte Skuddene fra Byen, og Røgen af de brændende Huse trak ned over Dalen, da blev den stakkels forladte Kvinde dødelig angst, hun laa sine Døren til og lastede sig bedende ned ved Barnets Bugge. Skjelvende laa hun en Stund og hørte paa Soldaternes Naab og de Mishandlede Skrig, indtil der ogsaa blev stødt med en Beværkøbe paa hendes Dør. Denne var gammel og skrøbelig og skjønt strax op, og med faldet Hæjsnet stortede en Frankmand rasende frem mod den forfærdede Moder. Bleg som Døden lagde hun sine Hænder

over Barnet, og med Fortvivlelsens Stemme bad hun:

„Udbred din Naades Fliger!
Til dig, o Jesus, biger
Mit Hjerte fuldt af Nød;
Vil Satan mig befrige,
Lad Englen til ham sige:
Sit Varn har Gud gjemt i sit Skjød.“

Enten nu Frankmanden kunde saa meget tydst, at han skjante Meningen af Ordene, eller en from Moder maaske havde sunget denne Sang ved hans Bugge, eller det var Guds Naads Magt, der talte ud af den fromme Moders Munde; nok er det, Soldaten skulede med en Gang sit Vaaben, traadte hen til Buggen og lagde den haarde Haand mildt paa Barnets Soved; hans Læber bevægede sig som til Bøn, og store Taarer randt ned over det skjæggede Ansigt. Derpaa rakte han Moderens Haanden og gik taus bort. Da Konen efter nogen Tids Forskøjelse rejste sig og saa ud igjennem indet lille Vindue, stod Frankmanden med Genset i Armen under et Paretre foran Døren, som om han stod paa Vagt for at holde al Skam og Skade borte fra det Hus, han beskyttede. Først da alle Soldaterne drog afsted, belæssede med Votter, forlod han sin Post med en større Skat i Hjertet, end hans Kammerater i sine Fornistre.

Den modige Sangerise.

Ved Slutningen af forrige og Begyndelsen af nærværende Aarhundrede blev ved Frankrigs Indflydelse Bibelordets guddommelige Ordning rundt omkring i London ikke alene draget i Tvivl, men ligesom fornegtet. Fra den Tid af har Susandagten, Kirkebesøget, Sakramenternes Benyttelse, Salmebogsingen og det kirkelige Liv overhovedet maattet erfare de sorgeligste Værlinger af den rationalistiske Mand. Endnu længe efter, at den rationalistiske Naadsrethning var brudt, var Susandagten en Sjældenhed; ja, selv den Dag idag kan man gjennevandre mange Menigheder uden at finde Spor af den eller dog kun i et og andet Hus her og der høist tædelige Rester. Men hvilken stor og yderst velgjørende Indflydelse den huslige Andagt har paa det indre og ydre Familienliv, laa der sig hverken se med udbortes Fine eller beregne. Det er derfor meget at beklage, at denne fromme Skik saa lidt øves blandt os.

Efterfølgende Fortælling om Susandagt vil lære os, hvorledes isølge samme ogsaa en legemlig Mølle blev afvendt fra en Familie.

I Landsbyen Kongsmark ligger Kirken og Præsteboligen paa en Høj i Udsigten af Byen. Her sad en mørk

og stormfuld Vinteraften i Midten af forrige Aarhundrede, da der endnu blev sunget og bedet mere i Præstehusene end nuomstunder, Præstefamilien i en fortrolig Kreds og holdt sin Aftenandagt. Den gamle Fader havde læst et Kapitel af Bibelen og bedet Aftenbønnen; og Familien sang endnu nogle aandelige Sange. Medens man endnu holdt paa med Sangen, gik en voksen Datter med Lys i Haanden ud af Stuen for at hente Noget fra Skjelderens. Saasnart hun kom ud paa Gangen, seer hun en voksen Karl staa bag et Skab; men smiggende var hun gaaet ud af Stuen, smiggende gik hun forbi dette Menneske, der her visst havde skjult sig i en ond Hensigt, smiggende forrettede hun sit Grinde i Skjelderens, og smiggende traadte hun igjen ind i Stuen. Uden at den smiggende Familie lagde Mærke til det, gik hun ind i et Sideværelse, sprang ud af et Vindu, stode ind i Byen og bragte snart efter nogle modige Mænd tilbage med sig. Disse besatte Huset, hvori Familien fortsatte sin Aftenandagt, og tog derpaa den skjulte Lyb tilfange. De fandt hos ham en Signalkæppe; ved Hjælp af den lofede de hans Kammerater hid; disse gik i Hælden og bleve ogsaa fangne. Løven sagde senere, at hvis Præstedatteren om end kun med den smigende Skjelven i sin Stemme eller med den ringeste Mine havde forraadt, at hun havde bemærket ham, saa havde hun været forloren. Men Sangerstems mageløse No havde gjort ham aldeles sikker paa, at han ikke var bleven seet af hende.

Undladelsen af den huslige Andagt ved Bøn, Sang og Læsning i Guds Ord kan man uden Betænkning anse som en Sovedilde til Kristendommens Forsald. En erfaren Præst siger derfor med Rette: „Saalænge ikke Familiehjemmet fornæses til et Guds Haulun, ere alle Forslag til Forbedring af vore forstyrrede Tilstande intet Andet end Regten i Veiret.“ Ja, fra de enkelte Hjem af bygges og styrkes saavel Staten som den kristelige Menighed.

Kjære Læser! lad dette være sagt ogsaa til enhver af os, saa at vi ogsaa med Flid søge at udøve i Omsorg, hvad vi her høre, der er af saa overmaade stor Vigtighed. Derfor:

„Se da til, at du hver Morgen
Da ved Aftens Hviletid
Til Gud, der for dig bær'r Sorgen,
Vær ind en Stund med Flid;
Læs da Guds Ord, bed med Fine!
Gud bønhyrer, glæder Fine;
Aft saa vel paa Kristens Ord:
I Guds Ly da trygt du bor.“

Søger først Guds Rige.

For en Del Aar siden hændte det i en Landsby i en af de forenede Stater i Amerika, at en ung Mand deltog i et kristeligt Møde. Efterat Mødet var begyndt, læste Prædikanten Ordet hos Matt. 6, 33: „Søger først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skal og alle disse Ting tillægges eder.“ og alvorligt og kjærligt lagde han Tilhørerne paa Sinde at tage sin Stilling nu til det store Evigheds spørgsmål. Guds Naad førte Ordet til John Lornes Hjerte. Han var en ung Landmand, der tænkte mere paa Kornpriserne end paa den hele og fulde Jærlse som ogsaa var ham beredt, og hans Tanke dreiede sig tidlig og sent om dette, „at komme frem i Verden.“ Selvfølgelig kunde han ikke tænke sig at ende i Fortabelsen. Han vilde ikke med Forsæt læste af Religion overbord. O nei, han var for klog til at gjøre det; men han havde jo Tiden for sig, syntes han. Ordene saul dybt i hans Sjæl, da de blev læste, og han kunde ikke ryste dem af sig. De havde ved denne Leilighed just særlig Bud fra Gud til ham. Men han vilde ikke høre sig. Da Prædikanten skildrede den frugtfulde Fare der er ved først at søge Rigdom, Morskab, Ere eller Verømmelse, skaly han. Men han lagde til sig selv: „Jeg vil ikke høre paa ham mere. Jeg vil ikke være et Guds Barn nu eller søge Guds Rige just idag. Naar jeg er bleven gift og faar mig hyggelig indrettet for Livstid, saa vil jeg slutte mig til Guds Folk.“ Han forlod da Mødet fast bestemt paa aldrig mere at komme paa dette Sted, naar han saaledes skulde foruroliges i sit Indre.

Den følgende Søndag kunde han dog ikke lade være med at gaa hen og høre Guds Ord igjen, men han gik til en anden Landsby, og han var glad over at være saa langt borte som umuligt fra det Sted hvor Mandens Sværd havde ramt hans Hjerte. Stor var derfor hans Overræffelse og Skrak, da Taleren læste sin Lektur op, og han igjen hørte fra Guds Ord: „Søger først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skal og alle disse Ting tillægges eder.“ Denne Gang trængte Ordene med dobbelt Magt ind paa hans Hjerte. Livets Misferbed, rigdommens Bedrag, den visse Tom og den lange Evighed blev skildret med levende Tro og uden Frygt. Det gik ham gjennem Marv og Ben. „Søger først Guds Rige,“ klang det for hans Øren, og det gav Gjenlyd i hans Hjerte. Der stod en valdig Kamp i hans Sjæl mellem „denne Verdens Forsyde“ og den Herre Jesus Kristus. Han var „næsten overtalt,“ men han var det dog ikke.

„Nei," sagde han, „jeg vil ikke nu. Jeg vil vente, til jeg har min Gaard opbygget og er helt fri for Gjæld, til jeg er bleven gift, og min Familie er fra Saanden, og da — da vil jeg søge Guds Rige."

Når gif hen. John Lorne havde naaet hvad han havde sat sig ind paa. Han var bleven en af de rigeste Landmænd i hele Omegnen; men med alt dette var han ingen lykkelig Mand og Beslutningen fra hans Ungdom var aldrig bleven virkeliggjort. Paa hans gamle Dage omtaagedes hans Forstand, og ofte saa man ham vandre op og ned ad Landsbyens Gader, idet han pegede paa hver ung Mand han mødte, og sagde: „Unge Mand, jeg ser Guds Rige og hans Retfærdighed."

„Den Selligaand siger: I dag, derjom I hører hans Røst, da forharder ikke eders Hjerter" (Hebr. 3, 7, 8). „Thi hvad gæmmer det et Menneske, om han vinder den hele Verden, men tager Skade paa sin Sjæl? Eller hvad vil et Menneske give til Bederlag for sin Sjæl?" — (Matt. 16, 26.) — „Stirkelt."

„Du skal ikke følge Mængden i det Onde!"

Denne Formaning gav Herren Israels Børn gjenne isin Diener Moses. Og den trængtes viselig. Men ogsaa vi lider af den almindelige menneskelige Svagbed at ville følge Mængden i godt og ondt. Thi hvor behageligt er det ikke at følge den følgende Mængde, bugges ind af dens Toner, bæres af dens Stemning. Det er behageligt og mageligt og smageligt for Sjød og Blod — sandelig er det saal. Derimod er det at brude med Mængden, at gaa mod Strømmen, at være den enfonne — det er ubehageligt, uoplyst, uimageligt for Sjød og Blod. Thi hvad er Dommen? Den der følger med Mængden, han følger med sin Tid, han forstaar den, han er brugbar. Men den der gaar mod Strømmen, han er aflægs, er fejlet agterud, er en bagstræber og ubrugelig. Vi har allerede fra gammel Tid dette latinske Ord: Vox populi vox Dei (d. e. Mængdens Røst er Guds Røst). Og mange er den Dag idag væsentlig af samme Mening. Nakkald handler de derefter. Men Herren siger i sit Ord: „Du skal ikke følge Mængden i det onde!"

Vi kan følge den i det som er godt. Og lykkelige er vi i mange Maader, naar vi det kan. Historien ved jo at nævne Eksempler paa, at et helt Folk har staaet fæstet om en stor og Høje Opgave. Der er noget straalende fagert i et slikt historisk Syn: et Folk opglødet af Vegeistring for en Opgave,

ve, værd at kæmpe og lide for! Det gjælder dog at prøve alt og beholde det gode. Svad er ondt, er ondt, selv om Mængden nok saa meget holder paa det.

Undertiden bliver vi taget tilside netop paa den Tid, naar Pligten synes mest presende og Arbeidet mest opmuntrende. Hvorfor? Vi ved ikke; det tilkommer ikke os at vide det, thi det er Guds Raad. Vi ved, at han ikke er afhængig af os, og undertiden ser vi, at han virker mere gennem vor Lidelse end gennem vor Virksomhed.

De Rige have vanskeligt for at komme ind i Himmelen; og rige Præster have vanskeligt for at bringe Folk derind. Mon Gud nogeninde har gjort Rogen rig? Det forvinder mellem Jøngrene. Den fjære Gud ved nok, hvorfor han hænger os Brødfurven høit; da lære vi at se og opløste Saanden i Stedet for at fare vild i Overskud.

Det er ikke uden sin dybere Betydning, at vor trojaste Herre Gud siger i sit Ord: „Som En, hvem en Moder trøster, saaledes vil jeg trøste eder" (Ej. 66, 13.) Modertrøsten er enfoldig og mangfoldig, bliver ikke mat eller træet, trøster ofte, hvor der er umyttig Angst, og bliver dog ikke træet deraf.

Har en Mo'r det nok saa armt, Giver hun sit Varn dog varmt.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MENIGHEDER.

Oakland, Cal.
Trefoldigheds lutherske Kirke, 823 Athens Ave., near San Pablo og 25th St. Norsk Gudstjeneste hver Søndag Kl. 11 Form. Om Aften Kl. 8. Bibel-ænsning, kristelige Foredrag, Missionsmøder, o. s. v.
M. A. CHRISTENSEN, Pastor.
Bopæl ved Kirken. Tel. Oakland 6637
St. Paul's English Ev. Luth. Church, 32nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.
Fruitvale.
Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 3:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.
Russell.
Services, 4th Sunday, 7:30 p. m.; Sunday School, 6:30 p. m.
S. B. HUSTVEDT, Pastor.

Bellingham.
Zions lutherske Kirke, Grant St. nær Gladstone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprog og alle Aften-gudstjenester i det engelske Sprog. Søndagsskole Kl. 10 Formiddag.
O. J. ORDAL, Pastor.
1460 Humbolt St. Tel. Main 2703.

Tacoma.
Vor Frelser's Ev. Luth. Kirke, Ej. af 17de og So. J Sts., Cable og So. K St. Cars. Gudstjeneste hver Søndags For-

middag Kl. 11, Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:30.
Preus, Ove J. H., 1902 So. J St.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelser's Kirke, Hjørnet af E 10 og Grant St. "ag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til E Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3die Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3die Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag Efterm. i Maanedens.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maanedens. Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag i Maanedens, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sodaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave: Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedens; Formiddag Kl. 10:45 og Aften Kl. 8.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i Maanedens Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.
THEO. P. NESTE, Pastor.
417—29th Street, Astoria, Ore.

Genesee, Idaho.
Vor Frelser's—Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 11 Form. The Eng. Lutheran—Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 3 Eftm.

Potlatch, Idaho.
Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 2:30 Eftm. og 7:30 Aft.

Clarkston, Lewiston, Kamiah, Palouse
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Seattle.
Immanuel's lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af Pontius Ave. og Thomas St.,—Lake Union eller University Sporvogn til Thomas St., saa to "Blocks" vest (ned Bakken). Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:45.
H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4433.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form. norsk Gudstjeneste.

Freeborn.
Gudstjeneste 1ste Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3 Efterm.

Florence.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
H. M. TJERNAGEL, Pastor.

Los Angeles, Cal.
Gudstjenester—Hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 8, med Undtagelse af 3die Søndag Aften.
Engelsk Gudstjeneste om Aftenen den første Søndag og Formiddagen den sidste Søndag i hver Maaned.
Søndagsskole—Norsk og engelsk. Kl. 9:20.

CARL I. SAUER, Pastor.
2619 Paloma Ave.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maanedens, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.

Vashon—Gudstj. 1. og 3. Søndag Formiddag Kl. 11.
Orilla Gudstj.—2. og 4. Søndag, Kl. 10:45.

Olalla Gudstj.—3. Søndag Kl. 4 Eftm. og Kl. 8 Aften. 1. Tirsdag Kl. 8 Aften.
Ruston Gudstj.—1., 2. og 4. Søndag Aften Kl. 8.
Glg Harbor Gudstj.—Efter Tillysning.
Phone Main 3910
OLAF EGER.
4520 No. Huson St., Tacoma.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.
E. M. STENSURUD.
2222 Howard St. Phone: Market 3148

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.

Norgaard, C. H., E 622 Webster St. Phone, 5824, Spokane, Wash.

Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.

Blækkan, J., Box 175, Rockford, Wash.
Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.

Bjerke, A. O., 1818 Dorovan, So. Bellingham, Wash.

Baalson, H. E., Silvana, Wash.
Brevig, T. L., Teller, Alaska.
Christenson, M. A., 823 Athens Ave., Oakland, Cal.

Carlson, L., 544 Harrison St., San Francisco, Cal.

Dale, J. O., Bothell, Wash.

Eger, Olaf, 4520 No. Huson St. Phone: Main 3910, Tacoma.

Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grönsberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.

Hagoes, O., 425 E. 10 St. Tel. East 621 og B 1729. Portland, Ore.
Hustvedt, S. B., 1007 32d St., Oakland, Cal.

Harstad, B., Parkland, Wash.

Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.
Holden, O. M., 1009 Milpas St., Santa Barbara, California.

Heimdahl, O. E., Parkland, Wash.

Ingebritson, H., Fir, Wash.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Ordal, O. J., 1460 Humbolt St., Tel. Main 2703, Bellingham, Wash.

Pedersen, N., 1009 Milpas St. Tel. Home 1218, Santa Barbara.

Preus, Ove J. H., 1707 So. I St., Phone: M 4270.

Rasmussen, L., North Bend, Ore.
Sauer, Carl I., 2619 Paloma Ave.

Stub, H. A., Tel. Main 4438, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Sörensen, H. W., 538 N. 77th St., Seattle, Wash.

Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.

Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.

Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.
White, A. O., Silverton, Ore.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Kasserer for Indremissionen
1 Pacific Distrikt
T. K. SKOV
2133 South J Street
Tacoma, Wash.

Larson, P. T., Bestyrer for Parkland Barnehem, Parkland, Wash.

Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnehem, Parkland, Wash.

Thompson, A. R., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Parkland.

Slutningsfejten ved Akademiet finder Sted næste Uge. Onsdag Aften den 9de Juni giver Eleverne i Musikafdelingen sin Prøve. Torsdag Aften holdes de saakaldte Clajs Exercises og Fredag Aften den 10de holdes den egentlige Slutningsfest. Pastor S. A. Stub har lovet at holde Fæsttalen.

De følgende vil faa sine Diplomer: Fra Luther College Afdelingen—Nanon Greibrok og Alfred E. Wedeberg.

Fra Normal Afdelingen—Isabel Storaasli.

Fra Forretningsafdelingen—Edward G. Blom, Edwin Tingelstad, Hans P. Hansen, John L. Hogberg, Oscar A. Larjon.

Fra den stenografiske Afdeling—Edw. G. Blom, Hans P. Hansen, Emma S. Wallin, Carl A. Wallin, Mary Sales.

Mumniforeningen giver en Picnic ved American Lake den 12te Juni til Ere for den graduerende Klasse.

Beuceringen af Kirken er nu i fuld Gang med Mr. Lambertson som Meister. Den Cementbriek som bruges laves paa Stedet.

Menigheds-skolen afsluttede sit Arbejde for Aaret med et vellykket Fæst i Kirken forrige Fredag Eftersmiddag. En stor Forsamling var tilstede og lyttede med Opmerksomhed til det udmerkede Program, som Børnene præsterede.

Mr. J. Wallin har kjøbt Mr. Wiigels Hus i Brookdale for en Sum af \$3,000, og har allerede flyttet ind.

Mr. J. A. Jacobson og Hustru fra Minot, N. Dak., der har tilbragt Vinteren her reiste i Begyndelsen af denne Uge tilbage til Østen.

Fortsættelse af Aarsmødet for Pacific Lutheran University Association holdes her den 16de Juni M. 10. Alle Venner af Skolen bedes om at Møde frem.

Seks Kvinder fra Dorcas Kvindesforening, Pastor Eggers Kald, Tacoma, besøgte Parkland Barneheim Lørdag den 22de Mai, og var behjælpelige ved at lappe gamle Klæder for Børnene. Tak for Besøget og velkommen igjen! I forbindelse hermed kan med det samme oplyses, at denne Forening er ved Mrs. John Christiansons Hjer for at hjælpe vort Barneheim formet igang og det glæder os, at en og anden sætter sig i Spidsen for at faa istand saadanne velgjørende Foreninger. Sædvanlig et føl-

gebærdigt Exempel. M. Lolke og Seld samt Guds Betsignelse tilkommes Dorcas Kvindeforening i dens Foretagende!

Judkommet til Pacific Distrikts Indre Mission.

Bed Past. Blættan, samlet ved Jacob Hansen, Rockford, Wa.: Jacob Hansen, og Familie, \$10; A. D. Daniel, \$1; Mrs. A. D. Daniels, \$1; Miss Elise Daniels, \$1; Adolf Daniels, \$1; Markus Daniels, \$1; Hans B. Hansen, \$2. \$17.00

Fra T. E. Thompson, Skagit City, Wa., 5.00

Bed M. Borge, fra Past. Urberg, østl. Dist., \$10; fra Past. E. M. Stensrud, Pacific Distrikt, \$15. 25.00

Bed Past. S. M. Tjernagel fra St. P. Frostad, \$2; A. A. Sandvik, \$2 4.00

Bed Pastor D. Borge: Konfirmationsoffer, Trondhj. Mghd, Whornock, W. C. 7.10

Bed Past. Geo. D. Lane: Offer i Samfundets Menighed 9.10

Bed Past. Blættan, fra Trysil Mghd., Mr. og Mrs. P. C. Johnsen, \$2; Mr. og Mrs. P. S. Roland, \$2; Mr. og Mrs. Paul Johnson, \$2; A. Joerison, \$1; Sina Joerison, \$1; A. S. Roland, \$1; Mr. og Mrs. Ole T. Westby, \$2; Paul Oljon, \$1; Mr. og Mrs. Ole A. Westby, \$2; Olaf A. Westby, 50c; Otto A. Westby, 50c; Kerste Westby, \$1; Albert Westby, \$1 17.00

Tilsammen \$84.20
Tacoma, 30. Mai, 1909.
T. A. Skov, Kajs.

DR. F. S. SANDBORG
Norsk Læge og Kirurg
Specialist i Børnesygdomme.
Kontor 311-312-313 Sunset Block
BELLINGHAM, WASH.
Office Phones: Main 322; A 512
Res. Phones: Main 321; A 570

OTTO COLTOM & CO.
General Merchant
HARDWARE AND FURNITURE
Phone Line 1607 Custer, Wash

STANWOOD
FEED & SALE STABLE
Rigs for Rent — General Teaming
J. W. Hall, Propr.

**Attend
The Pacific Lutheran Academy
and
Business College**

Skolens Maal er gennem en grundig Undervisning paa et kristeligt Grundlag at forberede unge Mænd og Kvinder for et nyttigt Virke i Livet.

De følgende Kurser tilbydes:

- 1—Et to-aarigt Kursus for saadanne, som ikke er blevne færdige med common Skolen.
- 2—Et tre-aarigt Kursus for Skolelærere.
- 3—Et tre- eller fire-aarigt Kursus, alle Svistolefag, for dem, som vil forberede sig til Optagelse ved et College eller Universitet.
- 4—Et Kursus i Bogholderi og andre Forretningsfag.
- 5—Et Kursus i Stenografi og Maskinskrift.
- 6—Et Kursus i Musik.
- 7—Et Kursus i Engelsk for Nykommere.
- 8—Korte Kurser i Tegning, Landmaaling, Navigation, Geologi, Mineralogi med mere.

Elever optages uden Eksamen naar som helst (helst ved en Termins Begyndelse) og faar selv vælge sine Fag.

Udgifterne for 3 Maanedes \$67.00; 6 Maanedes, \$127.00; 9 Maanedes \$180.00. Heri indbefattes Undervisning, Kost, Logis og Buss.

N. J. HONG, President,
Parkland, Wash.

Dr. S. J. Torney; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses fitted. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

Geo. J. Ketchum
Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail. Stanwood, Wash.

DR. E. L. HOGAN
Dentist
Sunset Phone 131
Rooms 8 and 9 Bank Bldg.
Stanwood Washington

The Post Office
Confectionary Store.
Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
Stanwood, Wash

DRS. ROBERTS, DOERRER AND BLODGETT
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

KLÆBOE DRUG CO.
(Established 1888)
For Specialitet er at afspejere Recepter medbragte fra de skandinaviske Lande.
Stanwood, Wash.

Hafstad & Johnson,
Heavy Shelf Hardware
STANWOOD WASH

BEN WILLARD
Undertaker and licensed Embalmer
STANWOOD WASH.

DR. L. N. JACOBSEN
Norsk Læge og Kirurg
Kontortid 10—12, 2—4 og 7—8
Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg Seattle, Wash.
Office Phones—Main 6177; Ind. 3202
Residence: Ind. 3620.

Dr. Hartman
Examineret Læge
Fra Kristiania Universitet.
Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.